

LIETUVOS RESPUBLIKOS LYGIŲ GALIMYBIŲ KONTROLIERIUS

SPRENDIMAS

DĖL GALIMOS DISKRIMINACIJOS NEGALIOS IR SOCIALINĖS PADĖTIES PAGRINDAIS UAB „PAJŪRIO SAULĖS KLINIKAI“ TEIKIANT PASLAUGAS

TYRIMO

2026 m. kovo 9 d. Nr. (25)SI-10)SP-14

Vilnius

Lietuvos Respublikos lygių galimybių kontrolieriaus tarnyboje (toliau – ir Tarnyba) buvo gautas pareiškėjos (Tarnybai pareiškėjos duomenys žinomi; toliau – Pareiškėja) pranešimas dėl galimos diskriminacijos negalios ir socialinės padėties pagrindu. Pranešime nurodoma, kad UAB „Pajūrio saulės klinika“ (toliau – Klinika) 2025 m. gruodžio 11 d. organizavo kalėdinės eglutės įžiebimo šventę. Kvietimas į šventę buvo viešai skelbiamas, jame nebuvo nurodyta, kad būtina išankstinė registracija. Pareiškėja nurodė, kad moterims su negalia ir jų vaikais atvykus į šventę, jie buvo išprašyti, teigiant, jog šventė buvo skirta tik kviestiniams svečiams. Kartu su pranešimu pateiktas kvietimas į minėtą šventę, kuriame taip pat nėra nurodyta apie būtinybę registruotis ar tai, kad renginys skirtas tik kviestiniams asmenims. Gavusi minėtą Pareiškėjos pranešimą, lygių galimybių kontrolierė pradėjo tyrimą savo iniciatyva.

Tarnybai buvo pateiktas vienos moters (Tarnybai asmens duomenys žinomi) (toliau – Moteris Nr. 1) liudijimas: *„Labai esu pasipiktinus (duomenys neskelbtini) jis rengė eglutės įžiebimo šventę buvo ir koncertas koncertavo Mino ir (duomenys neskelbtini) mus pakvieta per musu istaigos darbuotoja (duomenys neskelbtini) aš su kita gyventoja (duomenys neskelbtini) nupirkom jam dovana šakoti ir nuėjom nes buvom pakviesti ir ta šakoti iteikė mano dukra (duomenys neskelbtini) nes buvau su vaikais ir buvom išprašyti iš to renginio ir jis pasakė kad tam rengini gali dalivauti tik kviestinei likom labai išskaudinti visi jai daro renginius tai tegul viešai neskelbe arba tiesiog uždarus tegul daro renginius jai visu neisileidžia nes musu visu atvėju jis negražei paselgė.“* (cituojant kalba netaisyta).

Tarnybos darbuotoja 2026 m. kovo 5 d. telefonu kalbėjo su kita moterimi (toliau – Moteris Nr. 2), kuri nebuvo įleista į renginį kartu su vaikais. Telefoninio pokalbio metu moteris nurodė, kad kartu su vaikais mėgino patekti į kalėdinės eglutės įžiebimo šventę, tačiau prie jos priėjo Šilalės rajono socialinių paslaugų namų Pajūrio paramos šeimai padalinio darbuotoja ir nurodė, kad (duomenys neskelbtini) jai perdavęs neįleisti moters su vaikais į minėtą renginį ir kad moteris turėtų būti prie eglutės, kur renginys nevyko.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos lygių galimybių įstatymo 30 straipsnio 1 ir 2 dalimis, lygių galimybių kontrolierė 2026 m. sausio 9 d. raštu Nr. (25)SI-10)S-14 kreipėsi į Kliniką, prašydama pateikti motyvuotus paaiškinimus dėl ginčo situacijos. Taip pat prašyta pateikti ir kitą svarbią informaciją, susijusią su atliekamu tyrimu.

Lygių galimybių kontrolierė

n u s t a t ė :

nustatytu laiku Klinika pateikė raštą, kuriame nurodė, kad 2025 m. gruodžio 11 d. kalėdinės eglutės įžiebimo renginys buvo viešas ir atviras visiems norintiems dalyvauti. Renginys vyko lauko erdvėje, vėliau, esant blogoms oro sąlygoms, renginys persikėlė į uždarą erdvę. Pažymėjo, kad renginio metu nei vienas asmuo nebuvo išprašytas ar pašalintas iš renginio.

Lygių galimybių kontrolierė

k o n s t a t u o j a :

tyrimo metu buvo vertinama, ar Klinika, teikdama paslaugas, nepažeidė Lygių galimybių įstatymo 8 straipsnio 1 punkto nuostatų, įpareigojančių prekių pardavėjus, gamintojus ar paslaugų teikėjus visiems vartotojams sudaryti vienodas sąlygas gauti tokius pačius gaminius, prekes ir paslaugas, įskaitant aprūpinimą būstu, ir taikyti vienodas apmokėjimo sąlygas ir garantijas už tokius pačius ir vienodos vertės gaminius, prekes ir paslaugas.

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos, kurios tikslas – saugoti pagrindines žmogaus teises, atitinkančias Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos garantuojamas teises, III skirsnis reglamentuoja lygybę, o šio skirsnio 20 straipsnyje įtvirtintas lygybės prieš įstatymą principas.

Lietuvos Respublikos Konstitucijos 29 straipsnis nustato, jog įstatymui, teismui ir kitoms valstybės institucijoms ar pareigūnams visi asmenys lygūs. Žmogaus teisių negalima varžyti ir teikti

jam privilegijų dėl jo lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų pagrindu. Aiškindamas Konstitucijos 29 straipsnio nuostatas, Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad konstitucinis visų asmenų lygybės principas, kurio turi būti laikomasi ir leidžiant įstatymus, ir juos taikant, ir vykdant teisingumą, įpareigoja vienodus faktus teisiškai vertinti vienodai ir draudžia iš esmės tokius pat faktus savavališkai vertinti skirtingai, kad konstitucinis visų asmenų lygybės principas reiškia žmogaus prigimtinę teisę būti traktuojamam vienodai su kitais, įtvirtina formalią visų asmenų lygybę, taip pat kad asmenys negali būti diskriminuojami arba kad jiems negali būti teikiama privilegijų¹. Konstitucinis Teismas 2004 m. gruodžio 13 d. nutarime taip pat konstatavo, kad konstitucinis asmenų lygybės principas nepaneigia pačios galimybės skirtingai traktuoti žmones atsižvelgiant į jų statusą ar padėtį (Konstitucinio Teismo 2003 m. gruodžio 30 d. nutarimas), tačiau konstitucinis visų asmenų lygybės įstatymui principas būtų pažeistas, jeigu tam tikra grupė asmenų, kuriems yra skiriama teisės norma, palyginti su kitais tos pačios normos adresatais, būtų kitaip traktuojama, nors tarp tų grupių nėra tokio pobūdžio ir tokios apimties skirtumų, kad toks nevienodas traktavimas būtų objektyviai pateisinamas (Konstitucinio Teismo 1996 m. lapkričio 20 d., 2003 m. gruodžio 30 d. nutarimai).

„Vertinant tai, ar pagrįstai nustatytas skirtingas teisinis reguliavimas, būtina atsižvelgti į konkrečias teises aplinkybes. Pirmiausia turi būti įvertinti atitinkamų subjektų ir objektų, kuriems taikomas skirtingas teisinis reguliavimas, teisinės padėties skirtumai.“²

Konstitucijos 29 straipsnyje įtvirtintos nuostatos yra perkeltos į Lygių galimybių įstatymą, kurio paskirtis – užtikrinti, kad būtų įgyvendintos Konstitucijos 29 straipsnio nuostatos, įtvirtinančios asmenų lygybę ir draudimą varžyti žmogaus teises ir teikti jam privilegijas lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų pagrindu (Lygių galimybių įstatymo 1 straipsnio 1 dalis).

Lygių galimybių įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punktu nustatyta, kad prekių pardavėjai, gamintojai ar paslaugų teikėjai, nepaisant lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos, įpareigojami visiems vartotojams sudaryti vienodas sąlygas gauti tokius pačius gaminius, prekes ir paslaugas, įskaitant aprūpinimą būstu, bei taikyti vienodas apmokėjimo sąlygas ir garantijas už tokius pačius ir vienodos vertės gaminius, prekes ir paslaugas, o šios

---

¹ Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 13 d. nutarimas.

² Konstitucinio Teismo 1996 m. vasario 28 d. nutarimas.

pareigos nevykdymas yra laikomas Lygių galimybių įstatymo pažeidimu (Lygių galimybių įstatymo 10 straipsnis).

Paslaugos sąvoka įtvirtinta Lietuvos Respublikos paslaugų įstatymo 2 straipsnio 10 dalyje ir apibrėžiama kaip bet kokia savarankiška, paprastai už užmokestį atliekama ūkinė komercinė veikla, kurios nereglamentuoja nuostatos dėl prekių, kapitalo ar asmenų judėjimo laisvės, kaip nurodyta Europos Bendrijos steigimo sutarties 50 straipsnyje. Europos Bendrijos steigimo sutarties 50 straipsnyje paslaugomis įvardijamos „tokios paslaugos, kurios paprastai yra teikiamos už užmokestį ir kurių nereglamentuoja nuostatos dėl prekių, kapitalo ir asmenų judėjimo laisvės. „Paslaugas“ sudaro: a) pramoninio pobūdžio veikla; b) komercinio pobūdžio veikla; c) amatininkų veikla; d) laisvųjų profesijų veikla.“

Jungtinių Tautų asmenų su negalia teisių konvencijos (toliau – Konvencija), kurios dalyvė yra Lietuva, 5 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, jog valstybės, šios Konvencijos šalys, užtikrina, kad prieš įstatymą visi asmenys lygūs ir lygūs pagal įstatymą, taip pat turi teisę į lygiavertę įstatymo apsaugą ir teisę vienodai naudotis įstatymo teikiamomis galimybėmis be jokio diskriminavimo. Valstybės, šios Konvencijos šalys, draudžia bet kokį diskriminavimą dėl negalios ir garantuoja asmenims su negalia vienodą ir veiksmingą teisinę apsaugą nuo diskriminavimo dėl bet kokios priežasties (Konvencijos 5 straipsnio 2 dalis). Konvencijos 9 straipsnyje „Prieinamumas“ įtvirtinta pareiga valstybėms, šios Konvencijos šalims, siekti, kad asmenys su negalia galėtų gyventi savarankiškai ir visapusiškai dalyvauti visose gyvenimo srityse, imtis atitinkamų priemonių, užtikrinant asmenims su negalia lygiai su kitais asmenimis fizinės aplinkos, transporto, informacijos ir ryšių, įskaitant informacijos ir ryšių technologijų bei sistemų, taip pat kitų visuomenei prieinamų objektų ar teikiamų paslaugų prieinamumą tiek miesto, tiek kaimo vietovėse. Šios priemonės, kurios apima prieinamumo kliūčių ir trukdžių nustatymą ir pašalinimą, *inter alia* taikomos: pastatams, keliams, transporto priemonėms ir kitokiems vidaus ir lauko objektams, įskaitant mokyklas, būstą, medicinos įstaigas ir darbo vietas; informacijos, ryšių ir kitokioms tarnyboms, įskaitant elektronines ir avarines tarnybas. Pagal 9 straipsnio 2 dalies nuostatas, valstybės, šios Konvencijos šalys, įpareigojamos imtis atitinkamų priemonių, siekiant rengti ir skleisti visuomenei prieinamų objektų ar jai teikiamų paslaugų prieinamumo būtiniausias standartus ir gaires bei kontroliuoti, kaip jie įgyvendinami; suteikti galimybę pasinaudoti įvairių pagalbininkų ir tarpininkų paslaugomis, įskaitant gidus, skaitovus ir profesionalius gestų kalbos vertėjus, kad būtų sudarytos sąlygos patekti į pastatus ir kitus visuomenei prieinamus objektus; skatinti kitokias atitinkamas pagalbos ir paramos asmenims su negalia formas, kad jiems būtų užtikrinta galimybė gauti informaciją.

Jungtinių Tautų asmenų su negalia teisių komitetas 2014 m. gegužės 22 d. Konvencijos 9 straipsnio „Prieinamumas“ Bendrojoje pastaboje Nr. 2 (toliau – Pastaba) nurodė, jog prieinamumas yra asmenų su negalia gyvenimo savarankiškai ir visapusiško bei lygiateisio dalyvavimo visuomenės gyvenime prielaida. Be fizinės aplinkos, transporto, informacijos ir ryšių, įskaitant informacijos ir ryšių technologijų bei sistemų, taip pat kitų visuomenei prieinamų objektų ar teikiamų paslaugų prieinamumo asmenys su negalia neturės lygių galimybių dalyvauti savo visuomenės gyvenime (Pastabos 1 straipsnis). Svarbu, kad prieinamumo klausimas būtų sprendžiamas visais aspektais, apimant fizinę aplinką, transportą, informaciją ir ryšius, taip pat paslaugas. Subjektų, valdančių pastatus, transporto infrastruktūrą, transporto priemones, informaciją ir ryšius, taip pat paslaugas, juridinio asmens statusas ir viešasis ar privatus pobūdis nebeakcentuojami. Visuomenei tiekiamos prekės, produktai ir teikiamos paslaugos turi būti prieinamos visiems, neatsižvelgiant į tai, ar juos / jas valdo ir (arba) tiekia / teikia valstybės institucija, ar privati įmonė. Asmenys su negalia turėtų turėti vienodas galimybes naudotis visomis visuomenei tiekiamomis prekėmis, produktais ir teikiamomis paslaugomis taip, kad būtų užtikrintos veiksmingos bei vienodos galimybės ir gerbiamas jų orumas. Toks požiūris kyla iš draudimo diskriminuoti; prieinamumo galimybių neužtikrinimas turėtų būti laikomas diskriminacija, nesvarbu, ar kaltininkas yra viešasis, ar privatus subjektas. Prieinamumas turėtų būti užtikrintas visiems asmenims su negalia, nepaisant negalios pobūdžio, neišskiriant jų jokiais pagrindais – rasės, odos spalvos, lyties, kalbos, religijos, politinių ar kitų įsitikinimų, nacionalinės ar socialinės kilmės, turto, gimimo ar kitokios padėties, teisinės ar socialinės padėties, ar amžiaus. Sprendžiant prieinamumo klausimą reikėtų ypač atsižvelgti į asmenų su negalia lyties ir amžiaus aspektus (Pastabos 13 straipsnis). Kadangi prieinamumas yra asmenų su negalia gyvenimo savarankiškai, kaip nustatyta Konvencijos 19 straipsnyje, ir visapusiško bei lygiateisio dalyvavimo visuomenės gyvenime prielaida, atsisakymas pritaikyti sąlygas naudotis fizine aplinka, transportu, informacijos ir ryšių technologijomis, taip pat visuomenei prieinamais objektais ir paslaugomis, turėtų būti laikomas diskriminacija (Pastabos 23 straipsnis). Prieinamumas siejamas su grupėmis, o tinkamas sąlygų pritaikymas – su pavieniais asmenimis. Tai reiškia, kad pareiga užtikrinti prieinamumą yra *ex ante* pareiga. Todėl valstybės, Konvencijos šalys, turi pareigą užtikrinti prieinamumą prieš gaudamos pavienio asmens prašymą patekti į tam tikrą vietą ar naudotis tam tikra paslauga (Pastabos 25 straipsnis). Lietuva Konvenciją ratifikavo 2010 m. ir įsipareigojo žmones su negalia integruoti į visuomenę sudarant palankias sąlygas užtikrinti jų orumą ir teises. Profesorius Jonas Ruškus, buvęs Jungtinių Tautų Asmenų su negalia teisių komiteto narys, teigia, kad, ratifikavusi šią Konvenciją, Lietuva „įsipareigojo ir

prisiėmė atsakomybę įgyvendinti Asmenų su negalia teisių konvencijos nuostatas savo šalių įstatymuose ir praktikoje diegti lygybės ir nediskriminavimo, prieinamumo prie visuomenės išteklių, lygybės prieš įstatymą, gyvenimo savarankiškai ir įtraukties į bendruomenę principus“.³

Taigi diskriminacijos samprata kildintina iš lygių galimybių principo, įtvirtinto tiek nacionaliniuose, tiek tarptautiniuose teisės aktuose. Įvairiais teisės aktais yra reglamentuota, kad draudžiamas nevienodas elgesys dėl tam tikro žmogaus įgimto ar įgyto požymio, priskirtinos savybės (amžiaus, lyties, lytinės orientacijos, religijos, socialinės padėties ir kt.), todėl diskriminacija plačiąja prasme suvokiama kaip skirtumų darymas, susijęs su asmeniui būdingu tam tikru jį identifikuojančiu požymiu. Dėl šios priežasties asmeniui ar vienodais požymiais pasižyminčiai grupei asmenų gali būti sukuriamos prievolės, nepatogumai, sumažinamos arba apskritai atimamos galimybės realizuoti savo teises, kurie nėra taikomi kitiems visuomenės nariams, pasižymintiems kitais asmens tapatybės požymiais. Taigi diskriminacija pati savaime yra elgesys, dėl kurio asmeniui būtent dėl tam tikro tą asmenį identifikuojančio požymio ar priskirtinos savybės yra sukuriamos neigiamos pasekmės, apribojamos galimybės vienodomis sąlygomis dalyvauti visuomeniniame gyvenime ir naudotis savo teisėmis, kai panašiomis aplinkybėmis kitokiais požymiais pasižyminčiam asmeniui šis mažiau palankus elgesys nėra taikomas.

Lygių galimybių įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje diskriminacija įvardijama kaip tiesioginė ir netiesioginė diskriminacija, priekabiavimas, nurodymas diskriminuoti lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu. Lygių galimybių įstatymo 2 straipsnio 7 dalyje tiesioginė diskriminacija apibrėžiama kaip elgesys su asmeniu, kai lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu jam taikomos mažiau palankios sąlygos, negu panašiomis aplinkybėmis yra, buvo ar būtų taikomos kitam asmeniui.

Tiriant galimos diskriminacijos negalios pagrindu faktą, būtina nustatyti, ar asmens negalia yra esminis požymis, dėl kurio asmuo galėjo, gali ar galėtų patirti mažiau palankų traktavimą gaudamas paslaugas. Svarbu pažymėti, kad konkrečiam diskriminacijos atvejui iširti yra būtini faktiniai, konkretūs galimo pažeidimo duomenys, kurie vertinami tyrimo metu.

---

³ Jonas Ruškus: Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencija keičia pasaulį. 2014; <http://www.bernardinai.lt/straipsnis/2014-06-16-jonas-ruskus-jungtiniu-tautu-neigaliuju-teisiu-konvencija-keicia-pasauli/118862>

Taigi buvo atliekamas tyrimas dėl galimos diskriminacijos negalios ir socialinės padėties pagrindu vartotojų teisių apsaugos srityje.

Lygių galimybių įstatymo 4 straipsnyje įtvirtinta įrodinėjimo pareigos paskirstymo tvarka nagrinėjant lygių galimybių principo pažeidimo atvejus, t. y. teismuose ar kitose kompetentingose institucijose nagrinėjant fizinių, juridinių asmenų, kitų organizacijų ir jų padalinių skundus, pareiškimus, prašymus, pranešimus ar ieškinius dėl diskriminacijos lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu, pareiškėjui nurodžius aplinkybes, leidžiančias daryti prielaidą dėl tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos buvimo, preziumuojama, kad tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos, priekabiavimo ar nurodymo diskriminuoti faktas buvo. Skundžiamas asmuo turi įrodyti, kad lygių galimybių principas nebuvo pažeistas.

Vadovaujantis Lygių galimybių įstatymo 2 straipsnio 8 punktu, socialinė padėtis – asmens padėtis, kurią lemia jo šeiminė padėtis, įgytas išsilavinimas, kvalifikacija ar mokymasis ir studijos mokslo ir studijų institucijose, turima nuosavybė, gaunamos pajamos, teisės aktuose nustatytos valstybės paramos poreikis ir (arba) kiti su asmens turimine padėtimi susiję veiksniai.

Nagrinėjamu atveju nustatyta, kad Klinika 2025 m. gruodžio 11 d. organizavo Kalėdinės eglutės įžiebimo šventę. Renginio skelbime nurodyta: „Kviečiame į Kalėdinės eglutės įžiebimą Pajūrio saulės klinikos kiemelyje! Kartu įžiebsime eglutę, gersime karštą arbatą ir klausysimės kalėdinių dainų. Lauks jauki šventinė nuotaika ir gražios akimirkos. Po eglutės įžiebimo koncertuos dainų autorius ir atlikėjas, „Kelias į žvaigždes“ finalininkas Mino. Ateikite ir kartu pradėkime Kalėdų laukimo stebuklą!“

Kaip matyti, skelbime nenurodoma, kad renginys yra uždaras, kad dalyvauti gali tik kviestiniai asmenys ir pan. Tai reiškia, kad dalyvauti renginyje galėjo visi norintieji. Tą patį savo paaiškinimuose patvirtino ir Klinika.

Pareiškėjos, dviejų moterų (Moteris Nr. 1 ir Moteris Nr. 2), kurios nebuvo įleistos į renginį, paaiškinimai skiriasi nuo Klinikos paaiškinimų. Kaip jau buvo minėta, Tarnyba gavo Pareiškėjos paklausimą, kuriame nurodoma: „Moterims nuvykus su vaikais į šventę, jos buvo išprašytos iš šventės, teigiant, kad šventė buvo skirta kviestiniams svečiams. Apie kviestinius svečius arba registracija į koncertą nebuvo paskelbta, skelbimas buvo viešas ir visiems matomas“. Taip pat Moteris Nr. 1 ir Moteris Nr. 2 nurodė, kad jos kartu su jas lydėjusiais vaikais nebuvo įleistos į minėtą kalėdinės eglutės įžiebimo šventę. Savo ruožtu Klinika savo paaiškinimuose nurodė, kad

šventėje dalyvauti galėjo visi asmenys ir kad nė vienas asmuo nebuvo išprašytas ar neįleistas į renginį.

Tokie Klinikos paaiškinimai vertintini kritiškai atsižvelgiant į tai, kad Tarnybai paaiškinimus teikusios dvi moterys, t. y. Moteris Nr. 1 ir Moteris Nr. 2, nurodė, kad jos abi nebuvo įleistos į šventę kartu su jas lydėjusiais vaikais. Moters Nr. 1 ir Moters Nr. 2 pateikti paaiškinimai tarpusavyje sutampa. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad kyla pagrįstų abejonių dėl Klinikos pateiktų paaiškinimų teisingumo. Pažymėtina, kad Klinika turėjo įrodyti, kad šiuo atveju diskriminaciniai veiksmai nebuvo atlikti, tačiau tokių įrodymų nepateikė (Lygių galimybių įstatymo 4 straipsnis).

Vertinant tą aplinkybę, kad renginys buvo paskelbtas viešai ir jame nebuvo nurodyta jokių dalyvavimo apribojimų, Moteris Nr. 1 ir Moteris Nr. 2 turėjo pagrįstą lūkestį dalyvauti šventėje. Dėl šios priežasties aplinkybė, jog Moteris Nr. 1 ir Moteris Nr. 2 kartu su vaikais nebuvo įleistos į renginį, vertintina kaip diskriminacija negalios ir socialinės padėties pagrindais. Pažymėtina, kad asmenų teisė dalyvauti viešai skelbiamuose renginiuose negali būti ribojama dėl su asmens tapatybe ar socialine padėtimi susijusių aplinkybių, jeigu tokie ribojimai nėra objektyviai pagrįsti ir proporcingi siekiamam tikslui. Nagrinėjamu atveju nenumatyta jokių objektyvių priežasčių, kurios galėtų pateisinti sprendimą neįleisti Moters Nr. 1 ir Moters Nr. 2 kartu su jas lydėjusiais vaikais į viešai paskelbtą šventę.

Taigi, susiklosčiusios aplinkybės leidžia daryti išvadą, kad Moteriai Nr. 1 ir Moteriai Nr. 2 buvo nepagrįstai apribota galimybė dalyvauti viešai organizuotame renginyje, dėl ko jos atsidūrė mažiau palankioje padėtyje nei kiti asmenys, galėję dalyvauti šventėje. Tokia situacija laikytina neatitinkančia lygiateisiškumo principo ir vertintina kaip diskriminacinis elgesys jų atžvilgiu.

Vadovaujantis aukščiau išdėstytu, konstatuotina, kad Klinika, teikdama paslaugas asmenims su negalia, netinkamai vykdė Lygių galimybių įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punkte įtvirtintą pareigą teikiant paslaugas visiems vartotojams sudaryti vienodas sąlygas gauti tokius pačius gaminius, prekes ir paslaugas, nepaisant *inter alia* negalios ir socialinės padėties.

Lygių galimybių kontrolierė, remdamasi pirmiau nurodytomis aplinkybėmis ir vadovaudamasi Lygių galimybių įstatymo 17 straipsnio 2 dalies nuostata, suteikiančia teisę lygių galimybių kontrolieriui teikti išvadas ir rekomendacijas bet kokiais su diskriminacija susijusiais klausimais dėl šio įstatymo įgyvendinimo, taip pat pasiūlymus valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms dėl teisės aktų tobulinimo ir lygių teisių įgyvendinimo politikos prioritetų, rekomenduoja Klinikai užtikrinti, kad visiems asmenims, nepriklausomai nuo jų negalios, socialinės

padėties ar kitų asmens tapatybės požymių, būtų sudaromos vienodos galimybės dalyvauti jos organizuojamuose viešuose renginiuose.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, bei vadovaudamasi Lygių galimybių įstatymo 16 straipsniu, 17 straipsniu, 29 straipsnio 2 dalies 6 punktu, 30 straipsnio 3 dalimi,

lygių galimybių kontrolierė

n u s p r e n d ž i a :

1. Įspėti UAB „Pajūrio saulės kliniką“ dėl padaryto lygių galimybių pažeidimo.
2. Su sprendimu supažindinti Pareiškėją bei UAB „Pajūrio saulės kliniką“.
3. Įpareigoti UAB „Pajūrio saulės kliniką“ išnagrinėti rekomendaciją bei per 30 dienų pateikti atsakymą.

Sprendimas per 1 (vieną) mėnesį nuo jo gavimo dienos gali būti skundžiamas apygardos administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka arba Lietuvos administracinių ginčų komisijai (Vilniaus g. 27, 01402 Vilnius) Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatyme nustatyta tvarka

Lygių galimybių kontrolierė

Birutė Sabatauskaitė